הלבה א מתגי' נאחד כאדר משמיעין על השקלים. ב"ד שולחין בכל ערי ישראל ומכרזין שימיטו שלהם ולמה באחד מאדר מפרש בגמ": ועל המקלים. מכרזין שימעטו הוצעים החיע האחר עד שלא ישאר בו רובע קב לסאה: בע"ז בו קורין אם המגילה בכלכים. המוקפין חומה מימוח יהושע בן נון איידי דבעי לחמני דבע"ז באחד שלחים שומקלקלו בימוח הגשמים בשביל עולי רגלים א"י בשביל הרולמים בשגגה כדכתיב חבין לך הדרך: ואם מקוום המים. אם נתרבה בהם טיט מנקין אותן ואם הרוביו והשווקים שנמקלקלו בימוח הגשמים בשביל עולי רגלים א"י בשביל הרולמים בשגגה כדכתיב חבין לך הדרך: ואם מקוום המים. אם נתרבה בהם טיט מנקלין את המולחין היו הליון הוא מחמרים קודם לפסף הביל הביל בלי בניסן מתרומה הדרב בו בנימין הרולא השקלים ב"על הבלאים. ב"רך את המגילה בכרכים מושפי הלחוב לתומים לשבים ואם הרובות ואת מקוות ואת מקוות השבים במושה עשר בו קורין את המגילה בכרכים וומרים ואפי לפסף למושה במים במושה מושר בו קורין את המגילה בכרכים וומרים למוסף למשם שמום מושים בל צרכי הרבים ומציינין (על) [את] ברחב ממדים במדים במדים במושה במים במחלים לומום המשפון הלחום המשפון הלחום המשפון באחר בו עושין כל צרכי הרבים ומציינין (על) [את] ברחב במושה במים במחלים מושה במושה במים במחלים וואלים מרומה המחלים מיד וושושין בל צרכי הרבים ומציינין (על) [את] במחלים המשיע: מכריין מושה במות הואלי ושלחין יושבים במדים במושים במושה במושה במות הואלי ושלחין יושבים במדים במושה במ

שבתות הואיל ושולחנין יושבים במדינה בט"ו באדר מקדימין מא' באדר: **משמיעין**. מכריזין כמו ויעבירו קול ביהודה וכן וישמע שאול את העם ומכריזין [על הכלאים] לפי שלמחין ניכרין ואעפ״כ ומנחיין צער הכנחים! כם שנותוף הניקי חועפייכ לא היו עוקרין ומפקירין לאחר חקנה עד ט"ו באדר שיהא גדול קאם שיוכל לעוקרו: בכרכין. המוקפין חומה מימות יהושע בן נון: **ומסקנין את הדרכי**. לפי שנתקלקלו מחמת המים: ואם מקוום המים. שמא ירבו הנוטפין על הזוחלין והטובל שם לא עלתה [לו] טבילה כדתניא בספרא אך מעין ובור מקוה מים מעין מנוסר בזוחלין ואין המקוח מנסר בזוחלין אלא באשבורן פי' נוטפין מי גשמים כדאמרי' בפ' במה אשה ושבת סה.] אבוה דשמואל בהחלרי פלי בנה השה קשבת סהן חברה דמחחה עביד לבנחיה מקוה ביותי ניסן ומפלי ביותי השרי. אי נתי לפי שמעיינות ממתעטין בקיץ עושין מקוה מתי גשמים בחורף לגורך הקיץ כדאימא בחוספתא מו"ק כל מקוה שאין בו ארבעים סאה מושכין לו אתם התים ומשלימין לו ארבעים סאה כדי שיה שבר להקוות עליו: שלומונו על בהבות בהבר מו"ב חו"ב הני חברנו אל מ מנצעים סמה כדי שיהח כשר ניהקוות עביד.
מציינין על הקברום. בריש מו"ק חען מחקקנין את
הדרכים ואת הרחובות ואת מקוות המים ועושין
כל זרכי הרבים ומציינין על הקברות ויולאין על
הכלאים משמע שבחולו של מועד היו יולאין
קשיא ציון אניון קשיא כלאים אכלאים זיון אזיון
ל"ק כדמפרש בירושלמי מפתר שירדו גשמים אחר שליינוהו בט"ו באדר ושטפו הליון וגם יש להקשות דרכים ורחובות אדרכים ורחובות ויש טאקמות אפטר אומובע מתקלקלו בדאמת בפיק לחרץ שירדו גשמים וחזרו וקלקלו בדאמת בפ"ק דר"ה בניסן נמי שכיחי קטרי כלחים אכלאים ל"ק [כדמתרץ] בירושלמי כאן בבכיר כאן באפיל ובבבלי עוד מתרצין כאן בזרעים כאן בירקות ובבבלי עוד מתרצין כאן בזרעים כאן בירקות גרסינן במ"ק [דף ו.] ועד כמה הן יולאין כאותה ששנינו כל סאה שיש בה רובע זרע ממין

אחר ימעט ובמסכת כלאים היא שנויה: תקלין חדתין

תקלין חדתין

באחד גאד. מפר בנותא: משמשין. מפרש ישיביאו ישראל שקלים לא כדי שי אומר אד באדר הראשון של ימיוס במות יצין וא לגל לא מי צמתנימן ב"ד קורן השאל מעתה מייוס ועל מכלאים. שיביאו ישראל שקלים! השיל מעתה מייוס ובעירות גדלות מפרש בנתילו ממיום הבשתים במלל לוח מתומים יצין וא לגל אל אל מני מתנימן ב"ד קורן עולא קובי רבי מגא מייוס אל הדרכים. שנתקלול מיות הבשתים מתקנין מותלי לו להדרן דבר מגא מתליון את המציעון: כל ארי הרגים לומון מייוס אל המתיין מייל לומון מהפקיין מיים לומון את המציעון: כל ארי הרגים מתקלול מיות הבשתים מתקנין מותליון את המציעון: כל ארי הרגים מתקלול מיות הבשתים בפרום העצרת ואילין דרו מתליו את המציעון: כל ארי הרגים מתלוון לא התקיבין מיים לומון אם המציעון: כל ארי הרגים מתלוו לומים: מיים מתלו מתלות הגש לכך היו לריכים לוחור ולניין: השלון אף כו. מכי בבתיג במי בי בי מלון מדש במללו בתומים במותל כל השללים ללון לדשי במילו שקלים: במתלי במתלו להדלו המילו המילו לותלו מתחת מלשכת מון מחשם בל המקלים לתקלו המלון לאף כו. מלו לותלו מתחת מלשכת מון מחשם בל המקלו להדלו להיים במתלי בל החלו לותלו מתחת מלשכת מון מחשם בל המקלים לתלו לותלו מתחת מלשכת מון מחשם בל במוני הלו לותלו מתחת מלשכת מון מחשם בל במוני הלו לותלו מתחם לשכת מון מחשם בל במוני הלו לותלו מתחם לשכת מון מחשם בל במוני הלו לותלו מתחם לשכת מון מחשם בל במון מילים באלו לותלו מתחם בל היו ליל השלל המיל לות לותלו מתחם בבר היו שקלים שלל מתל לותלו מתחם בל היו ליל השלל המוני במותל המילו לותלו מתחם בל היו מילה ושלאל מתלא מעלם בל אלו מנון אלל הביל לה מאל לה של לותלו מתחם בל היו לותלו המתלו המילו מתלו לאל לול אל כון גם בעי בני מול לון בעול מול לול של כון בעי בעון ולא מילו מתון לשלח בעני הלום בל היו של לושן שלל היול לה היול לותלו מתחם בל היול להיול להיול להיול במתן הבלה שללי הול לועל בון במלל התון מותל בלו הוע מול לול אל כון בעי בשוו הלו ביל אל השל בל מון לול הביל להיול לותלו מתלו הבלים לותלו מתון הלשלח בלו הועל מותל לול הביל לול אם כון בע בעי בלול הול מול לול לול בין ום בעיי בנים לו לותלו מותל הלול הביל לול היו של הוע שלום הוע מול הוע בלו הוע מיום לול להיי לול הליל לול היול לו הליל לול היול לו הליל לול היול לו הליל לול היול לול היול לו הליל לול היול לול היול לול היול לול היול לו

המים ועושין כל צרכי הרבים ומציינין (על) [את] הקברות ^דויוצאין אף על הכלאים: **גמ'** ולמה באחד באדר כדי שיביאן ישראל את שקליהן בעונתן תיתרם תרומת הלשכה מן החדשה בזמנה "באחד בניםן ומר רבי שמואל בר רב יצחק תרומתס הלשכה (6) כתחלתה דכתיב "ויהי בחדש הראשון בשנה השנית באחר לחרש הוקם המשכן. ותני עלה ביום שהוקם המשכן בו ביום נתרמה התרומה (א) רבי מבי רבי יאשיה בשם כהנא^{ם [א]}נאמר כאן ²חדשי ונאמר להלן ³חדשי מה חדשי שנאמר להלן אין ונאטר קהקן יחדשי מה חדשי שנאמר קהקן אין מונין אלא מניסן אף חדשי שנאמר כאן אין מונין אלא מניסן י0א"ר יונה שבק רבי מבי ראשה דמתניתא (יואמר סופה (יודל כן כהרא דתני 'זאת עולת חדש בחדשו יכול יהא תורם בכל חדש וחדש חדש בחדשו יכול יהא תורם בכל חדש וחדש ת"ל בחדשו לחדשי (השנה) בחדש אחר הוא תורם לכל חדשי השנה יכול באיוָה ְחדש שירצה [1] נאמר (3) כאן חדשי ונאמר להלן חדשי מה חדשי שנאמר להלן אין מונין אלא מניםן אף חדשי שנאמר כאן אין מונין אלא מניםן: מהו משמיעין. רב הוגא אמר מכריזין היך מה דאת אמר יי 1יתנו קול ביהודה ובירושלם תמן תנינן אין 1 בין אדר הראשון לאדר השני אלא מקרא מגילה ומתנות לאביונים (ג'ר' סימון בשם ר' יהושע בן לוי יפות בות לאביונים יארי סימון בשם רייהושע בן לוי אף שימוע שקלים וכלאים ביניהם ^[ב]רבי^ה חלבו ורב הונא (ד)רב בשם ר' חייא רבה הכל יוצאין בי"ד שהוא זמן קרייתה א"ר "יוסי ויאות" כלום אמרו משמיעין על השקלים לא כדי שיביאו ישראל את משמיעין על השקלים לא כדי שיביאו ישראל את שקליהן בעונתן אם את אמר באדר הראשוז עד שקרון אית בשתא שיתין יומין (ה)כלום אמרו יוצאין אף על הכלאים לא כדי שיהיו הצמחין ניכרין ∞אם אומר את באדר הראשון עד כדון אינון דקיקין רבי חזקיה שאל מעתה בני בבל משמיעין על השקלים מראשו של ^מ(חודש) חורף ^{[ה](ו)}לא כדי שיביאו ישראל שקליהן בעונתן ותיתרם תרומת הלשכה מן החדשה בזמנה באחד בניםן התיב ר'

בשנה שהוקם המשכן שהיתה בר"ח ניסן כן לדורות נמי מר"ח ניסן מתחילין לתרום מן החדש: נאמר כאן חדשי. זאת עולת חדש בחדשו לחדשי השנה:

לחסי לים מו למוכנב אמו שומו שלחד בחדשו שיחדש אחד כו'. וה"פ זאת עולת החדש בחדשו שיחדש ויביא מתרומה חדשה לכל חדשי השנה: יכול באיזה

ויביא מתרומה חדשה לכל חדשי השנה: יכול באיזה חודש שידלה. יתרום לכל חדשי השנה: ויפנו ביהודה ובירושלם. להביא להי משאח משה קול ביהודה ובירושלם. להביא להי משאח משה עבד הי והיינו השקלים שית שמכרוץ! על השקלים וכלאים מתן פנינן. מגילה פייק: אף שימוע שקלים וכלאים בשל: ר' חלבו וכו' עד זמן קרייתה ל"ג: ויאום. שפיר קאמרת דשימוע שקלים וכלאים אינן אל בשני: חי חלבו דעימוע שקלים וכלאים אינן אל בשני עד לדון וכו'. עדיין יש בשנה קודם ר"ח נימן ששים יום ולמה יקדמו כל כך: עד לדון אינון בדין הלמחה. דעים ואינן ניכרן לידע מה הם כלאים: מעסה. דעיקר טעם הכחה כדי שיכיא בעומן דוקה א"ב למה ששמיעין על שקליהם שיכיא בעומן דוקה א"ב למה ששמיעין על שקליהם

אם הם כנמים: מעסה. דעיקר טעם הכרוה כדי מדיקר בעניקר בעניקו בעולות מחליהם שיביאו בעונתן דוקא א״כ למה משמיעין על שקליהם בדר הא אי אפשר להן להביאן קודם ר״מ ניסן בילדר הא של חורף וה״פ לפי דבריך לריכין בני בבל להשמיע בראשו של חורף כדי שיבואו לירושלם בכל להשמיע בראשו של חורף כדי שיבואו לירושלם בראש חודש ניסן: והא שניען. והא שניען. והא שניען. בארום במרום המשמח. היינו ט"יו יום דפרום לשון מחלה הוא הפסח. היינו ט"יו יום דפרום לשון מחלה הוא היישה בתה שלא ותורשות ב״א א״ם בילדים שות היישה בתה משלא ותורשות ב״א א״ם בילדים שות היישה בתה שלא ותורשות ב״א א״ם בילדים ב

השפטה. היינו טיי זי לפרות נמודה הזמ ומוכה הזמ ושלמים יום קודם החג שואלון ודורשין: ה"ג א"יכ. לפי משמעות משנה זו נאמר דגי זומים אלו קצעו למרום משקלי הקרובים לירושלם בפסח והרחוקים קלת בעלרת והרחוקים ביותר בחג נמלא שדי אף לבני בבל בהכרות אדר שעדיין יש פנאי שיביאו

לתרום ואות" כלום אבורו למרום משקלי הקרונים לירושלם בפסח והרחוקים ברי שיביאו ישראל את הבאדר הראשון עד משרב בעדר הראשון עד משרב בעדר הראשון עד משרב בעדר הראשון עד משלם את "יו ג' אירו וריוע לפע יו שאמר באדר הראשון עד משלם שתחי המון בקול קולי והיינו לפע יו שאמר יו היינו על משלם אירון ציברין ("" אם שלם היינו משלם שתחי המון בקול קולי פעל מעד מול משלם להיינו על משלם עד עד בדון אינון דקירןין משלם שתחי המון בקול קולי משי משלם לחות הרשב לידול מדיר בר משלם אירון עד בדון אינון דקירןין מתרייון קורן פין שאם מול למון למפט על יחלו למדל מל לתר בר מי מקדימון הרובן פין שלם מול למון למקדימון הרובן בניםן התיב בין הרוב בניםן התיב היי מקדימון הרובן פש שלם ני מקדימון הרובן פין משלם מקדימון הרובן פין מקדימון הרובן פין מקדימון הרובן במון מדיר מון מרוב בניםן התיב היי מקדימון הרובן פין מקדימון הרובן מין מקדימו קורן פין מקדימון הרובן במון מקדימון הרובן מיון מקדימון הרוב מתותיי בין לוון מרובן במון מתותיי במון במון מתותיי במון מתותי במון מתותיי בפרום העצרת ואילין דרחוקין מנהון בפרום החג' א"ל

ו) ירושלמי שם פ״ח הל״ה. ה) נ"א, ט) לקמן פ"ג משנה א, עין משפמ

גר מצוה א א מיי' פרק א משקלים הל"ט:

מסורת הש"ם

 ל) (מגילה י"ג: כ"ט. מו"ק ו.),
 כ' ירושלמי כ"ה פ"א הל"א,
 ע" ר"ה ז א, ד) מגילה ו: ירושלמי מגילה פ״א הל״ה. ה) ירושלמי מגילה פ״א הל״א והל"ג ופ"ב הל"ג, ו) יוסה,

- ב ב מיי׳ פרק ב מכלאים הלט״ו:
- הנט"ו: ג מיי' פרק א ממגילה הלכה ד טוש"ע או"ח סימן תרפח סעיף א: ד ד מיי׳ פרק ב מכלאים הלט"ו:
- לחן חדשי. ומת שנת חדש במדשו נחדשי השנה:

 ונאמר להלן חדשי. ראשון הוא לכם לחדשי השנה:

 שבק רבי טבי ובו'. הנית ר' טבי רישא דברייתה

 חמר הסיפא לחוד: דל קן. ולא ככון לעשות כן

 שקילר במקום שהיה לו להאריך דמסיפא לא שמעיי

 דמדאורייתא לריך להביא מן החדש: ש"ל בחדשו

 לחדשי. דה"מ למכתב זאת שלת החדש: בחדש: יאנט יי ה מיי' פרק ב משקלים הל"ו:
 - ו ו מיי׳ שם הל״ה:

נוסחת הבבלי

(א) ר' טבי כו' בשם רב כהנא: (ב) ואמר סיפא דלא כן כר': (ג) רב סימון כו': (ד) ורב בשם כו': (ה) כלום אומרים שיולאין על (וי) כמום מומניים שיוכנון פנ כו' אלא כדי כו': (ו) מן תיבת לא כו' עד בא' בניסן מוקפין: (ז) בפרוס החג בפרוס עלרת: (ח) לא נאמר סלין הקרובין:

הגהות הב"ח (א) גם' כתחילתה שנאמר

ויהי בחדש הראשון. נ"ב תרומת הלשכה היתה ביום שהוקם בו המשכן כדתניא בס"ע ובמס׳ שבת פרק ר"ע אותו יום נטל עשר עטרות ראשון למעשה בראשי ראשון לנשיחים רחשון לכהוני רחשון לעבוד' דהיינו סדר עבודת לבור תמידין שבאין מתרומת הלשכה: (ב) שם אמר ר׳ יונה שבק ר' טבי רישא ואמר סיפא דאמר לא כאן כהדא דתני ואת. נ"ב פי דנקט סוף המדרש והשמיט מחילתו. לא כאן כמו לה בה"א: (ג) שם נאמר כאן בחדשו לחדשי השנה ונאמר להלן ראשון לחדשי השנה מה: (ד) שם ויתנו קול ביהודי ובירושלם להביא לה' משאת משה עבד אלהי חמן. ונ"ב נראה דל"ג הכי דלא כחיב בהחי קרח לשון שמיע׳ חלח ה"ג וחשר ישמיעו ויעבירו יעו ויעבירו קול בכל עריהם ובירושלם לאמר לאו והביאו עלי זית [נחמיה ט'] וכ' הרא"ש שאין לריך למחוק הגירסא דלא דייק על השמעה שהוא לשון הכחה רק מביא ראיה שלריך לזרו את בני ישראל במצו׳ המוטלין נליה׳ שיביאום מעלמם ע"כ: (ק) שם אם את אמר באדר:

הגהות הגר"א

[א] גמ' נאמר כאן לחדשי וכו' ונאמר להלן לחדשי וכו׳ מה לחדשי האמור וכו׳ אף לחדשי וכו׳ כל״ל דהא בקרא כמיב ואת עולת חדש בחדשו לחדשי השנה: [ב] ה"ג לא כן תני: [ג] נאמר כאן לחדשי וכר מה לחדשי האמור כר׳ אף לחדשי וכר׳ כל״ל: [ד] ר׳ חלצו וכר׳ עד זמן קרייתה ל"ג וע׳ בק״ע: [ה] נ״ל כדי שיביא ישראל וכו׳ ומיבת לא ל״ג:

כדלקמן: לא יאמר. בתמיה וכי לא יאמר: הלין דקרובין בפרום הפסח כו'. דקס"ד דמש"ה

תורה אור השלם

עולא קומי רבי מנא והא תנינן יבשלשה

פרקים בשנה תורמין את הלשכה בפרום הפסח (י) בפרום העצרת בפרום החג אמר ליה (ח) (לא)

נימר אילין דקריבין בפרום הפסח אילין דרחוקין

1 וְיָהִי בַּחֹרֶשׁ הָרִאשׁוֹן בַשְׁנֶה הַשִּׁנֵת בָאַחֶד לְחֹדֶשׁ הוּקָם הַמִּשֶׁבְּן. שמות מיז 2. וְנְפָבּיהָם הֲצִי הַהִּיוֹ יְתִיה לְפָר וּשְׁלִישׁת הַהִּין לְאֵיל וּרְבִיעת הַהִּין לְבָּבְשׁ יְיָן זֹאת עלת חֹדֶשׁ בְּחְדְשׁוֹ לְחְדְשׁי הַשְׁרָה: מִמוֹר מִיז 2. וְנִפְבּיהָם הֲצִי הִשְּׁרָה: שמות מיב ב 1. הַיִּבְּרָה וּבִירוּשְׁלֵם לְהָבִיא לְיִי מִשְׁאֵת מֹשֶׁה עֶבֶד הְאֵלֹתִיים על יִשְׁרָאֵל הָשָׁרָה. במדבר: דברי הימים ב כד ט